

2025. december 24. – Urunk születésének ünnepe – Lk 1,67-79 – Karácsonyi hangulat

A mögöttünk lévő időszakban, úgy gondolom, mindannyian belefutottunk számtalan olyan reklámba, plakátba, hirdetésbe, amely jó tanácsot adott nekünk azzal kapcsolatosan, hogyan teremtsünk karácsonyi hangulatot, hogyan érzük el azt az érzelmi állapotot, amit mi azonosítunk a Karácsony ünnepével.

Valaki számára a karácsonyi édességek, sütemények illata az, ami kiváltja ezt az érzést, ezt a hangulatot; valaki számára a fények, a feldíszített ház, lakás az, ami ünnepivé teszi a környezetet, és segít egy kicsit elcsöndesedni, a hétköznapi rohanásából kiragadva az ünnepre figyelni. Sokan úgy gondolják, hogy nem a külsőségek, hanem valami belső dolog, valami cselekedet. Például az, ha adakozunk, ha gyűjtünk szegényebb családoknak (cipősdobozokba lehetett különféle ajándékokat készíteni gyerekeknek), vagy ha meglátogatjuk egyedül élő szeretteinket, akikkel már régen találkoztunk; és sok más, ehhez hasonló jócselekedet teremti meg a hangulatot. Mindegyik nézetben van valami közös, egy olyan alapgondolat, amely meghatározza az ünneplésünket, ez pedig az, hogy a karácsonyi hangulatot nekünk kell valamilyen formában megteremtenünk, mert az magától nem fog csak úgy létrejönni, valahogyan ki kell váltani az emberi szívből ezt az érzést.

Vajon az első Karácsony alkalmával milyen „hangulatban” voltak azok az emberek, akik találkoztak a Karácsony igazi csodájával, az emberré lett Istennel, Jézus Krisztussal. Milyen volt az első Karácsony hangulata? Az akkori esemény embereinek érzései, gondolatai teljesen eltértek a mai karácsonyi hangulatnak nevezett érzésektől. Ők, akik találkoztak Jézus Krisztussal elhitték, hogy őbenne Isten elküldte a Megváltót. Ez ugyebár szemmel nem volt látható, ő csak egy kisgyermek volt, de a hit, a reménység mindig többet lát meg, mint a szem! Hogyan reagáltak Krisztus születésére? Az ő viselkedésükből megérthetjük, hogy Isten Szentlelke igazából mit is akar munkálni a mi szívünkben.

Mária, amikor még csak várandós volt, elment Erzsébethez, aki elmondta neki, hogy ő lesz a Messiás édesanyja. Erzsébet elkezdte áldani és dicsérni Istent. Azt is mondja, hogy boldog az, aki hitt Istennek, mert ő beteljesíti mindazt, amit ígért neki. Dicsőítette és magasztalta Istent. Zakariásnak, miután Isten ismét megnyitotta a száját, mik voltak az első szavai? Elkezdte magasztalni az Urat. Zakariás elhitte végre, hogy eljön a Messiás, és szívében a válasz, amit a Szentlélek munkált, az volt, hogy magasztalta, áldotta Istent. A pásztoroknak megjelenő angyalok dicsőítő énekkel magasztalták Istent! A pásztorok a látottak és hallottak után dicsőítették és magasztalták Istent. Elhíresztelték, amit megtudtak a gyermekről.

Hódolattal és imádatlal válaszoltak mindazok, akik meghallották Krisztus születésének hírért. Ilyen karácsonyi lelkületet, örömet és az örömünk továbbadásának vágyát adja mindannyiunknak az Úr! Erősítsen meg bennünket, ha már megadta. Irányítsa a szívünk figyelmét ezen az ünnepen különösen is, de minden egyes nap az ő személyére, akiben mindig lehet örömünk. Lehet, hogy az életünkben ugyanúgy megmaradnak a betegségek, a kudarcok, a fájdalmak, a nehézségek, de Krisztus személyében olyan örömet akar adni nekünk Isten, ami mindörökké megmarad, minden helyzetben.

Horváth Józsi, Tata

Zárásként egy vers fiatalon elhunyt fiamtól, Danitól:

Horváth Dániel: Hinni akarok a karácsonyban

*Hinni akarok a karácsonyban
Hinni az otthonban, az ünnepben
A fenyő meghitt illatában
A pislákoló gyertyafényben
A tökéletes élet himnuszában*

*Tisztán akarok látni! Látni
Képmutatás mögött feszülő
Igaz szeretetet, s érezni
Sóhajtását az együtt fénylő
Vágynak, és újra énekelni*

*Kell, hogy ebben az éjszakában
Ebben a megújuló kegyelemben
S minden gyertyalángban
Egy legyünk a Szeretetben
Hinni akarok a karácsonyban*

